

БИНКА ПЕЕВА

НЕКРОЛОЗИ

chitanka.info

Един от автентично новите вицове: Внукът вижда дядо си, че чете некролозите във вестника и му подхвърля: — О, дядо! Ти пак във фейсбук!...

След като се похилих с глас, се сетих за нещо. Ами само преди няма и двайсет години в никой вестник не се публикуваха некролози! Във вестниците преди девети септември — задължително (имах два взети изпита по „История на българската журналистика“). След това — няма! Освен понякога две-три изречения за някой партиен функционер. Още по-рядко — траурни първи страници, предполагам, че много хора са им се кефили.

В българската традиция е да се поменават починалите с некролози, жалейки, помени — опело, третини, деветини, четиридесет дни, 6 месеца, година... Но през социализма тази традиция беше натискана към земята. Когато опявах дядо, татко не влезе в черквата. Член на БКП, ще го „докладва“ някой...

Размишлявах, защо наистина нямаше вестник с некролози? Все едно хората не умират при социализма. Едното светло бъдеще ги очаква.

Затова.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.